

PÍSEŇ 0441

Králi nebeský

1517, 1541

1. Krá - li ne - bes - ký, k to - bě lid kře - sťan - ský vo - lá vždy bez pře -
- stá - ní: Smi - luj se, ach pro - sí - me, nad ná - mi.

2. Když pak sem přijdeš, souditi nás budeš
podle své spravednosti,
neodlučuj nás od své milosti.
3. v ten přehrozný den, v němž smutný svět všečen
má před tvým trůnem státi
a ze všech skutků svých počet dáti.
4. Tu spravedlivé, v dobrém pracovité,
utěšíš velmi mile,
řekneš jim: "Pokoj vám této chvíle".
5. Kdo jste věřili a mnou se měřili
v činění spravednosti,
dovedu vás do věčné radosti.
6. Pojd'te, vybraní, věčně požehnaní,
v radost již Otce mého,
vejděte v dům Krále nebeského."
7. A tu bezbožní stanou v zarmoucení,
nemohouce se skrýti;
řkou: By nás hory mohly přikrýti!
8. A tu se skrýti nelze, všudy svítí
Krále tvář nebeského,
kterak lze uniknout moci jeho?
9. Věčným odsudkem hříšník jsa odsouzen
bude v něm bez milosti.
Blaze, koho Kristus pekla zprostí.
10. Králi nebeský, od své svaté ruky
neodlučuj nás věčně,
doved' nás do radosti bezpečně.

1517, 1541, 1659, 1970